

det i det Mindste udgjør Tiendedelen af Gagens foranderlige Deel. Som Følge heraf mene vi da ogsaa, at Spørgsmaal kan bortfalde om nogen Tilbagebetaling, saafremt det skulde hændes, at Dvartalsprisen sank ned under Aarsprisen for 1844, et Tilfælde, som vi vel ansee for meget usandsynligt, men dog ikke for umuligt.

ad § 9.

De i denne Paragraph opførte Bestemmelser have vi anseet det for rettest at optage, da der herved gives Regler for hyppigt indtrædende Tilfælde, som ellers vilde volde Administrationen Vanskeligheder.

ad § 10.

Hele Commissionen er enig i, at der med Hensyn til Lønningen af visse Classer af Bestillingsmænd skal gives Regleringen friere Hænder end hidtil, saaledes at der ved Finantsloven bevilges visse bestemte Summer til Disposition, hvoraf da saadanne Bestillingsmænd kunne lønnes i Henhold til Forretningernes Tarv og Trang, i alt Fald indenfor Grændserne af vedtagne Regler. Da det netop er saadanne Bestillingsmænd, for hvem Dyrtdens Tryk bliver allerføleligst, maatte det ansees for særdeles ønskeligt, at endeel af den Sum, som paa denne Maade blev stillet til vedkommende Administrations Disposition, blev ansat til en foranderlig Størrelse efter de samme Grundsaetninger, som maatte blive vedtagne for Ansættelsen af en foranderlig Deel af Embedsmændenes Gager. I Henhold til dette Forslag, som senere skal blive udført i det Enkelte, have vi i denne Paragraph opført Forslag til de Bestemmelser, som maatte lede vedkommende Administrationschef ved Fordelingen af det Tillæg, som i Henhold hertil kunde tilfalde Bestillingsmændene; de stemme med de Normer, som vi have fulgt i vore Forslag til Ansættelsen af den foranderlige Deel af Embedsmændenes Gager, og som ville fremgaa af det Følgende.

ad § 11.

Det er nødvendigt, at der tages Bestemmelse om, hvorledes det foranderlige Tillæg til Embedsmændenes Gager skal betragtes ved

Pensionsberegning. Det forekommer os correctest, at det beregnes som uvis Indtægt efter Pensionslovens § 4, da det er en lovhjemlet Indtægt af uvis Størrelse.

ad § 12.

Da vi antage, at Rigsdagen vil blive saatibligt sammenkaldt, at den kan have tilendbragt sine Arbejder inden Juul, have vi ingen Betænkelighed ved at foreslaae, at Commissionens Arbejder skulle begynde den 1ste Januar 1858, hvorved det vil blive muligt at lade det nye System træde i Virksomhed ved næste Finantsaars Begyndelse.

Naar det saaledes fremsatte System skulde finde Anvendelse i hele den Udstrækning, som dets egen Hensigt medfører, maatte man ansætte en ikke ringe Deel af Embedsmændenes og Bestillingsmændenes Løn som foranderlig. Det vil snart indsees, at man ikke kan normere en for alle passende altsot Deel af Lønnen som foranderlig, idet Forskjelligheden imellem de forskjellige Embedsstillinger medfører, at hvad, der passer for en, ikke passer for den anden. Vi ere komne til den Anskuelse, at den Deel af Lønnen, som burde ansættes til en foranderlig Størrelse, i Almindelighed maatte være imellem Trediedelen og Halvdelen af den, saaledes at Halvdelen i Reglen tilfaldt de mindste Gager, Trediedelen de større, men at der i enkelte Tilfælde godt kunde være Omstændigheder tilstede, som gjorde det tilraadeligt at ansætte den noget større end Halvdelen eller noget mindre end Trediedelen. Denne Erkjendelse er støttet paa en i det Enkelte gaaende Analyse af, hvorledes et Menneskes eller en Families Nødvendighedsartikler ere at classificere, som vi ikke ansee det for nødvendigt her at fremstille, da vort Forslag ikke gaaer ud paa, at Systemet skal træde i Kraft i sin hele Udstrækning. Grunden hertil have vi ovenfor udsiglet; vi ansee det for at være i alle Maader tilraadeligt, at Statskassen ikke indlader sig paa at forvandle en betydelig fast Udgift til en foranderlig, førend